

Misiowe zabawy w teatr z mamą i tatą...

1. Rodzinne oglądanie przedstawień i spektakłów teatralnych.

- Teatrzyk pt. „Misiowe opowieści”
<https://www.youtube.com/watch?v=PfG7rfKXKrk>
- Teatr lalek - „Jaś i Małgosia”
<https://www.youtube.com/watch?v=aatjpegXm1w>
- Teatrzyk kukielkowy pt. „Czerwony Kapturek”
<https://www.youtube.com/watch?v=zrMHsT2N9TU>
- Teatrzyk pt. „Calineczka”
https://www.youtube.com/watch?v=r_2VJKICNNw

2. Ćwiczenia - Gimnastyka buzi i języka

Rozgrzewanie aparatu mowy

- po każdym ćwiczeniu parskamy jak konie dla rozluźnienia mięśni.
- rozciąganie policzków, kłaskanie, liczenie zębów językiem, oblizywanie się
- język szeroki jak łopata (przy otwartych ustach)
- język wąski (przy otwartych ustach)
- krążenie językiem przed zębami, sięganie językiem do brody i nosa

Mówienie z korkiem w ustach (między zębami).

Chodzę jak...

Cele: wyczucie czasu i przestrzeni, wyrażanie emocji ruchem, kontrola ciała.

Dzieci spacerują po pokoju w różnych kierunkach. Rodzic wydaje polecenia, które co jakiś czas zmienia, np.

Jesteśmy bardzo zmęczeni. Niesiemy ciężką paczkę. Śpieszymy się na autobus.
Jesteśmy szczęśliwi, bo wygraliśmy na loterii. Idziemy z otwartym parasolem, który wyrywa nam wiatr. Przechodzimy po chyboczącym się moście nad przepaścią.

Ufam partnerowi

Cele: budowanie wzajemnego zaufania,

Uczniowie stoją parami. Zwróceni są twarzami w tę samą stronę, z tym, że jeden stoi przed drugim. Stojący z przodu pada do tyłu i daje się złapać osobie stojącej za nim.

Ograniczony język

Cele: rozwijanie wyobraźni i komunikowania się

Rodzic zwraca się do dzieci: Jestem potężną czarownicą. Za dużo mówicie. Odbieram wam prawo mówienia. Jednakże jestem wspaniałomyślna i pozwalam wam zostawić sobie cztery wybrane przez was słowa. Napiszcie je na kartce. Dobierzcie się parami i spróbujcie porozumieć się z drugą osobą używając- ty swoich , ona swoich czterech słów.

Mistrz i uczniowie

Cele: samoświadomość, ćwiczenie ekspresji, wprowadzenie do ćwiczeń ruchowych

Dzieci stoją w kręgu. Wybrane dziecko wchodzi do środka i chodzi dookoła. Na określony sygnał zatrzymuje się. Grupa próbuje określić cechy charakterystyczne poruszania się danego dziecka, następnie próbuje go naśladować. dzieci mają za zadanie wczuć się w daną osobę .

Nakręcane zabawki

Cele: koncentracja, ruch , improwizacja

Każdy z uczestników staje się zabawką, która porusza się dopóki jest nakręcona. Prowadzący określa czas jednej sekwencji ruchu. Koniec i początek ruchu powinien być wyraźnie zaznaczony.

Fotografia rodzinna

Cele: trening zachowań scenicznych, utrzymanie dyscypliny ruchowej,

Dzieci oglądają zdjęcia, bądź obrazki, które są inspiracją do zabawy. Zabawa przebiega w trzech fazach:

1. Wierne odtworzenie sytuacji z obrazka. Odwzorowaną próbę zatrzymujemy na kilka sekund w stop - klatce.
2. Wymyślanie sytuacji, która doprowadziła do chwili utrwalonej na fotografii. Wydarzenia dzieci prezentują w formie dialogu lub krótkiej scenki.

3. Zamknięcie wymyślonej sytuacji wyrazistym akcentem

Sklep z zabawkami

Wyznaczamy sprzedawcę i kupującego. Pozostała część grupy, to zabawki w sklepie. Kupujący mówi, jaką zabawkę potrzebuje, wszyscy uczestnicy są taką zabawką. Sprzedający zachwala zabawki i „uruchamia” je kolejno klaśnięciem lub przez nakręcenie kluczyka. Zabawki prezentują się jak najlepiej jak potrafią. Wybrana przez klienta zabawka staje się klientem, a klient sprzedawcą.

Pociąg

Na sygnał dzieci robią pociąg - pierwsze gotowe dziecko staje się lokomotywą i nadaje rytm, następne przyłączają się do niego (dostosowując się do tego rytmu) jako wagoniki (każdy z innym wyrazistym ruchem). W rytmie wydają odgłosy i poruszają się. Pociąg jedzie coraz prędzej i wreszcie się wykołaja.

Dzwony

Każde dziecko wymyśla sobie, jakim będzie dzwonem, jak będzie się ruszać, jakie dźwięki będzie wydawać (jeden wybrany powtarzający się schemat ruchowy i dźwiękowy).. Pierwsze odważne nadaje rytm główny, do którego musi się dostosować reszta.

Trzy zaczarowane krzesła

I krzesło - śmiech, II krzesło - rozpacz, III krzesło - złość. Ćwiczenie polega na pokazaniu tych trzech emocji, przesiadając się z krzesła na krzesło. N. powinien najpierw omówić - po czym poznać, że ktoś jest zrozpaczony, smutny czy wesoły, co się w tym czasie z nim dzieje.

Podawanie emocji

Jeden drugiemu przekazuje swoje emocje np. złość - gest + mina + głos.

Marionetka

(w parach) Jedna osoba jest marionetką, druga aktorem, który pociąga za sznurki, dzięki czemu marionetka się porusza.

Elementy pogody

Uczestnicy ustawiają się w kręgu jeden za drugim tak, aby każdy widział plecy sąsiada. wykonują masaż pleców sąsiadowi zgodnie z słyszaną opowieścią prowadzącego.

Wieje wietrzyk: fiu, fiu, fiu (dmuchamy w jedno i drugie ucho dziecka)

Kropi deszczyk: puk, puk, puk (delikatnie stukamy palcami)

Deszcz ze śniegiem: chlup, chlup, chlup (uderzamy dłońmi zwiniętymi w miseczki)

A grad w szyby: łup, łup, łup (lekko uderzamy pięściami w plecy dziecka)

Świeci słońko: ruchem okrężnym gładzimy plecy dłonią

Wieje wietrzyk: dmuchamy we włosy

Pada deszczyk: stukamy palcami.

Czujesz dreszczyk?: leciutko szczypiemy w kark.

ZABAWY Z UŻYCIEM REKWIZYTU:

Instrumenty

Na hasło: „orkiestra”, każde dziecko tworzy wymyślony przez siebie instrument.

Wszyscy „grają”, wydając dźwięki właściwe dla swojego instrumentu.

ANIMACJA PRZEDMIOTÓW

Taniec z miotłą

Dzieci stoją w kole, chętny uczestnik tańczy z miotłą w środku koła, potem następuje zmiana partnera. Warianty: taniec ze swetrem, sukienką itp.

Teatr balonów

Dla każdego uczestnika potrzebujemy po jednym balonie i szczotce (może być kij), Na napompowanym balonie dzieci rysują twarz Przy pomocy taśmy klejącej można przykleić kilka kawałków wełny albo pasków papieru jako włosy. Następnie balon zostaje przymocowany do kija bądź szczotki. Można założyć takiej kukle sweter lub koszulę. Tak przygotowanymi kukłami bawimy się w teatr.

Teatr pudełek po zapałkach

Każdy otrzymuje puste pudełko po zapałkach Jego wewnętrzna część wysuwa się do połowy - będzie to głowa lalki Na jej dnie dzieci malują twarz włosy. Lalki te zakładane są na palec wskazujący.

Zabawa w wyrażanie emocji na bazie prostego wiersza:

„Włazł kotek na płotek” - dziecko i rodzic recytują wiersz wcielając się w różne role aktorskie. Wykorzystujemy tu obficie stany emocjonalne:

- Przekupka na targu- głośno, w towarzystwie salw śmiechu i rubasznych dźwięków, piskliwie, a czasem grubiańsko
 - Ksiądz na ambonie- ze stoickim spokojem, nieco apatycznie, poważnie, przyciszonym głosem z nieco apatyczną intonacją
 - Dziewczynka do przyjaciółki- wysoka intonacja, chichoty, szepty do ucha
 - Srogi tato, gdy przypomina dziecku zapomniane zasady domowe- możemy włączać charakterystyczną gestykulację, poważnie, wyraźnie i niskim tonem głosu.
- Młodsze dzieci: Głośno, Cichutko, Szybko, Wolno, Wesóło, Smutno, Groźnie

Zabawa „Chodzonki”

Prosta zabawa parateatralna, która ma wydobyć z dziecka pomysłowe pozy, nietypowe w codzienności ruchy, gesty, które może odkrywać podczas zabawy wykorzystując pełnię wyobraźni i chęci. Przykładowe role do tej zabawy ruchowej: Słoń, Myszka, Wiewiórka, Wąż, Ryba

Dziecko może używać każdej części ciała, może się turlać po podłodze, może czworakować, podskakiwać- dodatkowo może być zachęcane do wzmacniania swoich pomysłów głosem poprzez dodawanie dźwięków do danego „chodu”. Warto aby w zabawie współuczestnikiem był rodzic, na równi z dzieckiem.

Zabawa „Krążąca po ciele kulka”

Dziecko wyobraża sobie po kolei każdą część ciała na podstawie opowieści rodzica, który opowiada co robi wesóła kulka w kolejnych częściach ciała np.:

Krąży kółkiem po rączce. Dalej turla się do drugiej ręki powolutku jak ślimak. Następnie w podskokach wędruje do głowy a tam kręci się w kolko tańcząc wesóło z naszymi myślami.

Zabawa „Gra światła”

Wykorzystujemy do tej zabawy chustki jedwabne latarki, lampy i inne źródła światła dostępne w domu- przygotowujemy dodatkowo kolorowe pleksi, aby zmieniać kolory światła- jeśli nie mamy pleksi możemy wypróbować kolorową bibułę. Rodzic może dodatkowo wykorzystać jako akompaniamentu w zabawie dziecka: marakasów, grzechotek, bębenków.

Zabawa „Ruch sceniczny”

Puszczamy dziecku delikatną (chętnie klasyczną) muzykę i zachęcamy do zabawy ruchowej innej niż taniec- stawianie wysoko nóg, szerokie obroty ramionami jak lot ptaka, stąpamy tylko na palcach, stąpamy tylko na piętach, poruszamy się jak wąż jednym bokiem ciała/ drugim bokiem w pozycji pełzającej, ruch „fikołkowy”- każdy fikołek to jeden krok, kręcimy się na głowie jak przy break dance, chodzimy przytuleni do ścian- wszystko co nawet nietypowe i nienaturalne jest tutaj dozwolone i reżyserowane przez współuczestniczącego rodzica.

3. Domowy teatrzyk kukietkowy

Będziesz potrzebować:

Najprościej zbudować scenę z pustego, dużego kartonu np. po telewizorze albo po lodówce.

- Wytnij tylną ścianę pudła - tam będą siedzieć dzieci-animatory kukietek.
- Z przodu zrób prostokątny otwór, który posłuży za scenę.
- Ozdabianie całości (przy pomocy kredek, farb lub flamastrów) pozostaw

dzieciom, na pewno będą tym zachwycone!

- Z kawałków materiału przygotuj kurtynę. Doczep ją i podwiąż po bokach sceny.

Dzieci do głównych ról w przedstawieniu mogą wybrać ulubione pluszaki albo inne zabawki. Uwieńczeniem dzieła powinno być zaproszenie na spektakl całej rodziny. Śmiechom i radości z pewnością nie będzie końca!

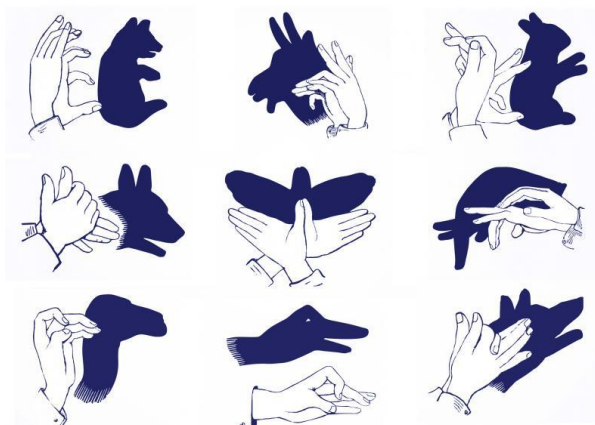
4.Przebieranki

Zaproponuj dziecku wcielenie się w wybraną przez nie postać - może to być np. sprzedawczyni w sklepie, Superman, kosmonauta albo ulubione zwierzątko malca.

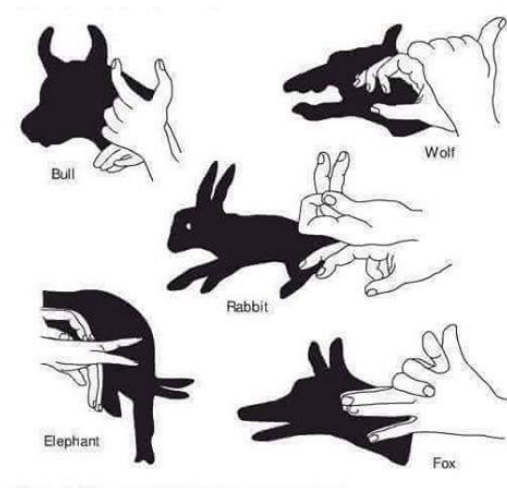
Aby przemiana była jak najbardziej prawdziwa, przygotujcie odpowiednie rekwizyty: Twoją starą, nieużywaną torbę przemieńcie w torbę listonosza, z pudełka po butach wyczarujcie skrzynię biegów w ciężarówce, a wielka futrzana czapka dziadka niech udaje hełm kosmonauty. Przekonasz się, że zabawa będzie przednia i... bardzo długa!

5.Teatr cieni

Będziesz potrzebować:

- Aby wyczarować na ścianie bajkowe postacie, wystarczy latarka i... dużo wyobraźni!
- Usiądźcie z dzieckiem przed ścianą, najlepiej białą, i zbliżając dłoń do źródła światła, układajcie palce w różne kształty.
- Eksperymentujcie - używajcie do zabawy raz jednej ręki, raz obu, wymyślajcie, jak stworzyć węża, a jak pieska.
- Niech Wasze "zwierzątka" rozmawiają ze sobą, możecie też przygotować krótką historyjkę o ich przygodach i „wystawić” takie przedstawienie przed domową publicznością.

<https://www.youtube.com/watch?v=HiaQBscRMfo>

6. Pacynka ze skarpety, rękawiczki.

Będziesz potrzebować:

- co najmniej 2 skarpety w jasnym kolorze,
- guziki,
- igłę,
- nitkę,
- różne kolory włóczki,
- nożyczki,
- klej,
- kawałki materiałów - najlepiej kolorowych,
- flamastry,
- naklejki,
- papier kolorowy samoprzylepny.

Wykonanie:

Najlepiej, żeby dziecko samo wybrało swoją skarpetę, z której zrobi pacynkę. Następnie wymyślcie wspólnie, w jakie dwie postacie przemienią się skarpetki. Przykładowo może to być pies i kot czy też inne dowolne postacie, które potem będą odgrywać wymyślone przez Was scenki. Wspólnie przygotujcie swoje pacynki, potem możecie bawić się razem w teatrzyk.

I gotowe pacynka ze skarpety czeka na odegranie swojej życiowej roli!:)

<https://www.youtube.com/watch?v=Xq9N9KHoFBQ>

Kukielka z drewnianej łyżki

Do wykonania kukiełki potrzebujemy drewnianej łyżki. Na górę naklejamy włosy z włóczki, w środku łyżki naklejamy wycięte z folii samoprzylepnej oczy i usta. Wycinamy sukienkę z pianki kreatywnej. Dookoła rączki owijamy drut kreatywny tworząc ręce dziewczynki i naklejamy sukienkę.

Materiały:

- drewniana łyżka
- włóczka
- kokardki
- klej magic
- pianka kreatywna
- folia samoprzylepna
- drut kreatywny

Opracowały: Monika Pik, Katarzyna Kolska